

การสังเคราะห์งานวิจัยด้านดนตรีสำหรับผู้ป่วยสมองพิการ

A SYSTEMATIC REVIEW OF RESEARCH IN MUSIC INTERVENTION FOR PEOPLE WITH CEREBRAL PALSY

ภูษงค์ นิยมพิบูลย์ 5637319 MSMS/M

ศศ.ม. (ดนตรี)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สมชัย ตระการรุ่ง, Ph.D., นัทธี เชียงชนะนา, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านดนตรีสำหรับผู้ป่วยสมองพิการ โดยทำการสังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 19 เล่ม ที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1976 – 2015 จากสืบค้นในฐานข้อมูลต่างๆ ประกอบด้วย PubMed, CHINAHL, ERIC, ThaiLIS, และ ProQuest เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือ แบบบันทึกคุณลักษณะของงานวิจัย เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลใน 3 ประเด็น ได้แก่ การตีพิมพ์และผู้วิจัย ระเบียบวิธีวิจัย และเนื้อหาของงานวิจัยและการใช้ดนตรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติเชิงบรรยาย โดยทำการวิเคราะห์ความถี่และร้อยละของคุณลักษณะของงานวิจัยในแต่ละประเด็น

ผลการวิจัยพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัย (ร้อยละ 84.2) ซึ่งตีพิมพ์ในวารสารด้านการแพทย์ (ร้อยละ 57.9) และตีพิมพ์ในช่วงปี ค.ศ.2011-2015 (ร้อยละ 52.6) ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้มากที่สุดคือ Single-case study, one group pretest-posttest, และ randomized control group pretest-posttest (ร้อยละ 21.1) ผู้เข้าร่วมการวิจัยส่วนใหญ่ได้รับการวินิจฉัยเป็นโรคสมองพิการชนิดเกร็ง (ร้อยละ 26.3) อยู่ในช่วงวัยรุ่นถึงผู้สูงอายุตอนต้น (ร้อยละ 21.1) สำหรับด้านการใช้ดนตรี พบว่า ทฤษฎีที่นำมาใช้พัฒนาดนตรีสำหรับการทดลองมากที่สุดคือ Neurologic Music Therapy (ร้อยละ 42.1) กิจกรรมทางดนตรีที่ใช้มากที่สุดคือการเคลื่อนไหว ประกอบเพลง (ร้อยละ 52.6) ดนตรีที่ใช้ในการทดลองส่วนใหญ่ทำการคัดเลือกโดยนักวิจัยจากผลของการประเมินในขั้นต้น (ร้อยละ 42.1) สำหรับอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุดในการบำบัดคืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 25) เมื่อพิจารณาด้านระยะเวลาในการรับการบำบัด พบว่า ส่วนใหญ่ผู้เข้าร่วมการวิจัยจะได้รับกิจกรรมดนตรี 1 ครั้ง (ร้อยละ 26.3) ครั้งละ 30 นาที (ร้อยละ 36) เมื่อพิจารณาผลของการวิจัยจำแนกตามพัฒนาการ พบว่า โดยส่วนมากเป็นทางด้านกายภาพ (ร้อยละ 63.2) และผลการวิจัยส่วนใหญ่เป็นไปตามสมมติฐาน (ร้อยละ 26.3)